

CRIMSON CIRCLE MATERIALET

Fremkomst Serien

SHOUD 2 – av ADAMUS SAINT-GERMAIN, kanalisert av Geoffrey Hoppe

Presentert i Crimson Circle

1 september, 2018

www.crimsoncircle.com

Jeg Er den Jeg Er, Adamus av St. Germain. Ah! La oss trekke pusten godt og dypt når vi nå begynner på denne opplevelsen. Og for å kommentere det Linda snakket om ...

LINDA: Å, nei!

ADAMUS: ... at det virker som om jeg har vært rundt her mer enn før. Jeg føler meg litt uvelkommen av alt dette (latter).

LINDA: Nei, nei, nei! Ikke misforstå.

ADAMUS: Det er mange folk som ville betalt godt for å ha en Oppsteget Mester hengende rundt på kjøkkenet og på soverommet (mer latter). Særlig på soverommet. Nei. Nei, kjære Linda og alle dere som har tenkt det samme; det er ikke det at jeg er der verken mer eller mindre enn før. Det er det at dere blir mer oppmerksomme. Dere blir mer oppmerksomme ...

LINDA: Å, selvfølgelig! Selvfølgelig! (Litt latter).

ADAMUS: ... på de tingene som ikke nødvendigvis kan sees med øynene eller høres med ørene. Dere blir alle mer oppmerksomme. Selvfølgelig mer sensitive, men simpelthen mer bevisste. Vet dere hvorfor? Fordi dere stoler mer på dere selv enn noensinne.

LINDA: Ooh!

ADAMUS: Vet dere hvorfor? Det er ingenting annet dere kan gjøre! (Latter). Å, det er en sannferdig uttalelse. Ingenting annet å gjøre. Dere var så vant til å ikke stole på dere selv. Dere ga fra dere den tilliten. Dere stolte på alt annet, og så lærte dere å ikke stole på det. Dere var så fulle av negative tanker og følelser om dere selv, redde for å gjenta gamle feil, at dere bare kom bort fra tilliten. Og når en kommer bort fra tilliten, stenger en ned. Når en stenger ned, blir en mindre bevisst. Når en blir mindre bevisst, er det mindre bevissthet i opplevelsene i livene deres. Når det er mindre bevissthet i opplevelsen, kjeder en seg. Når en kjeder seg vil en dra. Da dere ville dra, sa jeg; «Nei! Du må bli!» (Latter). Du *må* bli. Alt dette er en del av hele opplevelsen ved å være her. Så, nei, dere blir bare mer bevisste.

Til å begynne med er det litt overveldende. Mennesket slår inn og sier; «Å, Adamus er her hele tiden. Jeg har ingen tid for meg selv.! Ja, jeg er der mye. Husker dere da jeg kom inn i Crimson

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

Circle for ni år siden? Det var i september slik som dette. På den tiden var det oppe i fjellene, men jeg sa; «Jeg er med deg hvert et steg av veien», eller til jeg sparker deg ut. Men jeg er sammen med dere hvert et steg av veien, og det er en sann uttalelse. Vi har en avtale. Jeg har en forpliktelse overfor hver og en av dere. Jeg skal være hos dere. Jeg kikker ikke under dynen eller noe slikt. Jeg bryr meg ikke om hva du spiser. Jeg bryr meg ikke om du røyker. Jeg bryr meg ikke om hva du gjør. Jeg er sammen med deg hvert et steg på veien.

LINDA: Røyker hva?

ADAMUS: Hva som helst (litt latter). Men det blir litt vanskeligere hvis dere røyker cannabis. Dere drar et annet sted, men det er en helt annen historie.

Det jeg prøver å si, er at jeg er med deg hvert et steg på veien, og har ingen som helst bedømmelser, og jeg prøver å hjelpe dere til å se det samme selv. Ingen bedømmelse. Det har bare vært en stor, stor *enorm* opplevelse. Det er det hele. Det er det hele. Og jeg vet at dere vet dette mentalt, men når det virkelig slår dere, når dere virkelig føler dette – «Det har bare vært en stor, stor opplevelse» - får dere en slik befrielse fra all bedømmelsen, søppelet som har hindret dere i å være bevisste. Så, nei kjære Linda, jeg er her ikke mer enn før. Dere er simpelthen mer bevisst enn før.

LINDA: Takk.

Trygt rom

ADAMUS: Så la oss begynne med å skape et trygt rom i dag, for i dag skal vi ha en opplevelse.

LINDA: Å, jøss! (Noen sier «woo!», og noen andre sier «det er best å være forsiktig») (Adamus ler). Å, jøss.

ADAMUS: Jeg hørte litt bifall og litt buing.

LINDA: Å, jøss!

ADAMUS: Dere vet, jeg sier ordet «opplevelse», og det er en viss spenning på grunn av et visst nivå av kjedsomhet, men også «Å, nei! Hva skal jeg nå oppleve?» Jeg sier dere her og nå dette; dere kommer ikke nødvendigvis til å tro det, men dere vil komme til å forstå det og tro det; Dere kan ikke ha noen dårlige opplevelser når dere går videre.

LINDA: Hm.

ADAMUS: Det kan dere ikke. Dere kan til og med prøve å ha dårlige opplevelser, men det får dere simpelthen ikke (litt latter), for etter at dere trekker pusten dypt og virkelig forstår at alt er involvert i skapelsen deres, kommer dere ikke lenger til å analysere de individuelle komponentene av noe, dere ser på hvordan hele bildene utfolder seg, at du er en skaper i din egen skapelse – og

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

at du kan velge hva du vil oppleve. Så enkelt er det, og det er dette vi gjør her. La oss begynne ved å velge det trygge rommet. Velge det trygge rommet.

For lenge siden sa Tobias; «Du velger et trygt rom, det trygge rommet eksisterer når du velger det.» Når du velger det. Så enkelt er det. La oss ikke gjøre dette så komplekst. La oss ikke lure på om du virkelig kan det eller om du kommer til å bli overrumplet av mørke krefter eller noe slikt. Nei, du velger simpelthen dette trygge rommet. Det er det hele. En, to, tre (dyp pust) «*Trygt rom!*» Vi trenger et trygt rom lyd – «*Trygt rom!*» (Litt latter) Det er det hele.

Jeg vil legge litt til det Tobias sa. Trygt rom er et valg. Det er en opplevelse. Trygt rom eksisterer egentlig på grunn av en ting; Du legger bevisstheten din der. Du legger bevisstheten din der. Derfor blir det et trygt rom.

Ingenting i hele skapelsen eksisterer, *ingenting* eksisterer før bevissthet er tilstede. Det fysiske universet deres, det eksisterte ikke før bevissthet var der. Hva i all verden tror dere at Big Bang var? Det var simpelthen – *boom!* – legge bevissthet inn i ingentinghet – (knips) – og plutselig eksisterer hele dette universet. Det er det hele.

Bevissthet tenker ikke i uttrykk som stort eller lite. Bevissthet sier ikke; «Å, det er et stort univers. Jeg må gjøre det litt mindre.» Nei. Det bare, det er der, og så, etter at bevissthet er tilstede, når bevissthet og så til slutt evaluerer det menneskelige sinnet det og sier; «Hvor stort er det? Hvor bredt er det? Hvor lite er det?»

Men når bevissthet først blir tilstede i det trygge rommet, sier den ikke; «Jeg skal skape dette store, trygge rommet», eller «Jeg skal skape det for meg og vennene mine» eller noe slikt. Det er enkelt; «Jeg er tilstede i det trygge rommet jeg skaper.» Boom! Big bang. Det er det hele.

Og så går du inn i det. Du går inn i dette trygge rommet, legger bort all tvil og frykt. Tvil og frykt vil bare forurenske opplevelsen din. Gi slipp på alt det der. Hvordan kan det gå galt hvis du har valgt det trygge rommet som du så skaper, og du ikke har noen begrensninger på det i forhold til størrelse og alder eller viktighet eller noe som helst annet. Du er simpelthen i ditt eget trygge rom. Du kan ikke gjøre det galt, med mindre du tillater at denne gamle stemmen, din stemme, kommer inn og sier; «Å, men hva om? Hva om det ikke er 100 prosent trygt? Hva om det bare er 40% trygt?» Vel, hva tror du skjer? Du får det 40% trygt. Så, la oss nå begynne å velge bevisst og oppleve fullstendig trygge rom. Det er det hele. Du kan ikke gjøre det feil.

Et av problemene dere alle kommer til å oppleve når dere går inn i, kommer inn i Fremkomst, er historien deres, fortiden deres. Alle minnene om ting som har blitt feil, gått galt. Alle de tingene som dere fremdeles bærer på skuldrene når det gjelder dårlige opplevelser og bekymring for at dere vil gjøre det igjen, at dere vil gjenta disse feilgrepene. Og dere har en masse eder og løfter overfor dere selv. Dere har en masse selvpåførte regler over hvor langt dere vil gå, hvor stort dere vil gjøre det. Og dette har i grunnen begrenset dere skikkelig. I dag skal vi gi slipp på alt dette. I dag. Og Cauldre lurer på om jeg bare snakker metaforisk, symbolsk. Nei, på ingen måte. Vi skal bare slippe det. Det er det hele.

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

Livet ... dere vet, på slutten av siste samling, i merabhen, sa jeg; «Hvis du skal gjøre det, så gjør det vel.! Livet er ikke verdt å leve hvis du skal gjøre det halvveis, hvis du skal gjøre det fryktsomt, hvis du skal gjøre det med begrensning. Da kan du like gjerne ...

LINDA: Hvordan er det å oversette «halvveis (half-assed)»?

ADAMUS: For oversetterne? Halvveis (half-assed)? De nikker og sier «Å, jada! Det klarer vi!» (Latter). Halvveis. Ja.

LINDA: Er det alle som vet hva «half-assed» betyr?

ADAMUS: Jada. Halvveis-fort, f-o-r-t. Halv fart. Halvveis (half-assed)! (Litt mer latter). Livet er ikke verdt å leve hvis en gjør det halvveis, delvis, hvis du gjør det begrenset, smått, med frykt. Det er det ikke. Da kan du like gjerne pakke kofferten og komme over til den andre siden. Vi har det veldig moro her. Men du kan like gjerne gå over hvis du skal leve slik. Det er bare ... (Linda snøfter) Hva?

LINDA: Du skremmer meg.

ADAMUS: Sa jeg noe ulovlig? (Litt latter).

LINDA: I grenseland.

ADAMUS: I grenseland. Du kan like gjerne ikke være her hvis du skal leve smått. Og det sier jeg fordi jeg kanalisere dem (peker på Shaumbra). De vet det. Du vet det. Det er bare ikke verdt å leve hvis du skal leve smått. Så, trygt rom. Her i dag, skal vi ha en opplevelse, og vi skal gjøre det fullt og helt. Det kommer til å bli interessant, fascinerende å først dykke inn i det og så – å, hvordan vil dere si 'prøve å finne ut av det' – men først dykke inn i det uten noen spørsmål.

LINDA: Tillate.

ADAMUS: Tillate det. Tillate det. Dykk inn nå, finn ut av det senere. Jada. Og det er på en måte motsatt av det folk gjør. De vil først finne ut av det – «Vel, hva er et trygt rom? Hva skal jeg oppleve i dag?» Nei. Det er vi ferdige med. Skapere dykker inn i skapelsene sine, og så er de forbløffet over hva de har skapt. Så i dag, en opplevelse.

Jeg kommer til å snakke masse om opplevelse. Vi har snakket litt om det i Keahak, litt her på de månedlige samlingene, men Fremkomst handler om ny opplevelse. Ny opplevelse på en måte dere ikke har opplevd på lenge, om noensinne, i alle livene deres.

Dere vet, den menneskelige komponenten i treenigheten – dere har Jeg Er, noen vil kalle det for sjelen, Mesteren, som er visdommen fra alle livene og fremtiden, og så mennesket. Jeg synes at mennesket har den morsomste jobben, for det handler om opplevelse. Og det fine er at den

gangen alt dette ble skapt, dere vet, alt dette med Jeg Er/Mester/det menneskelige, og Jeg Er sendte ut et uttrykk for seg selv som skulle komme til Jorden som menneske, hvis dere husker dette, Jeg Er – noen kaller det for sjelen – Jeg ER da; «Du vet, du er opplevelses-delen av meg. Du er den fasetten av meg som skal gå inn i opplevelse. Ikke lære. Det er ingenting å lære. Sempelthen oppleve på grunn av gleden i Jeg Er-het, eksistens.» Dere forstår, Jeg Er som denne kontinuerlige, store orgasmen, (Linda gisper). Det er ikke så ille (litt latter). Prøv det. Jeg må være forsiktig med disse familie-tingene.

Jeg Er i denne kontinuerlige tilstanden av gledesfylt uttrykk. Bare det at Jeg ER sitt beger fylles opp og bare flyter over. Det er denne kontinuerlige gleden til «Jeg Eksisterer.» Dere vet, Jeg Er er egentlig ikke komplisert. Sjelen er egentlig ikke kompleks. Den er i en kontinuerlig tilstand av «Jeg Eksisterer!», og så boom! Spirituell orgasme. Og så Jeg Eksisterer! Kontinuerlig føle dette.

Når jeg jobber med mange av dere og sier «La oss gå tilbake til 'Jeg Eksisterer'», vil jeg at dere skal koble dere inn på denne sjelens glede som alltid har eksistert. Den ble aldri skapt. Den kan aldri avskapes. Den er simpelthen i en uskyldig glede av «Jeg Eksisterer». Og den sendte ut denne delen av seg selv som etter hvert ble til menneske, og som er her i opplevelsen av å eksistere.

Men dere vet, underveis ble mennesket redd for å oppleve. Mennesket stengte på en måte ned, men det er i seg selv en del av opplevelsen. Mennesket kom ut av alle sine andre sanser – måten for å oppfatte virkelighet, sensualitet – gikk inn i bare Fokus. Bare Fokus. Og en kan si at det er ekstremt begrensende, det er det, men det er en del av opplevelsen.

Nå i Fremkomst går vi tilbake – nei, vi går ikke tilbake – vi går inn i *virkelig* opplevelse igjen. Ikke bare overlever, ikke bare klarer oss, men opplevelse. Det vil skremme vannet av noen av dere, for dere har gjemt dere *veldig* langt der nede. Dere har krabbet under denne steinen, og krabbet dypt ned.

Dere vet, det var på en måte en interessant metafor i tiden etter Atlantis, der Jordens befolkning, mye av befolkningen som overlevde at Atlantis falt, gikk under Jorden. De levde under Jorden lenge, brukte energiene til krystallene for å dyrke mat, som lyskilde, og jeg tror at mange av dere mange ganger i deres eget hjerte, drar tilbake dit, prøver å leve under, prøver å forbli tildekket. Dere vet, det var interessante tider for de av dere som var der, men det er ikke å egentlig leve. Dere må leve både over og under. Ikke bare under.

Jeg kommer til å snakke mye mer om opplevelse. Vi skal ha opplevelser. Noen av dere kommer til å oppdage at dere blir veldig redde, og det er bra. Det er en opplevelse av å bli redd, som, «Å, jøss!» Å ha denne friheten til å være i stand til å velge et trygt rom og velge opplevelse, er litt skremmende, litt overveldende. Men hallo, dere er her på planeten. Det er dette du velger, og det er dit vi skal.

Opplevelse

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

Så la oss begynne med det samme. Vi trenger denne merabh-musikken, og jeg vil at dere skal trekke pusten godt og dypt. Vi har valgt det trygge rommet, *og da er det slik*. Det er slik.

(Musikken begynner)

Vi er her i dette vakre, trygge rommet, sammen. Så vi har mennesket som jeg egentlig tror har den morsomme rollen i treenigheten. Mennesket får gå dypt inn i opplevelse, oppdagelse, oppløftethet. *Opplevelse*. Opplevelse og liv er egentlig det samme ordet, stavet litt forskjellig. Og Jeg Er sa til mennesket; «Gå inn i opplevelse. Jeg vil aldri, noensinne dømme deg.» Jeg Er, sjelen, er ikke i stand til å dømme, er ikke i stand til riktig eller galt. Forestill deg det en liten stund.

Vel, noen ganger sier dere; «Jeg lengter slik etter å kjenne mitt guddommelige, sjelen min igjen. Jeg har et slikt ønske om denne forbindelsen.» Men dere forstår, så lenge dere holder ting mot dere selv, snur dere ryggen til Jeg Er, til sjelen. Sjelen bryr seg ikke, for sjelen er alltid tilstede. Sjelen bryr seg ikke. Det er bare en del av sjelens opplevelse, å late som om det ikke er forbindelse til sjelen. Mennesket har en slik interessant rolle i dens fasett, å være delen av sjelen som opplever ting. Sjelen bekymrer seg ikke et øyeblikk for døden. Det er ingen død. Sjelen dømmer heller ikke, sjelen synes heller ikke at den ene dagen er bedre enn en annen, at et liv er bedre enn et annet.

Vi har mennesket, fylt av opplevelser, men som ikke vet hva det skal gjøre med dem, fylt med et liv av opplevelser, og vet ikke hva det skal gjøre med det. Og det typiske er at mennesket sier; «Hva skal jeg gjøre? Hvordan skal jeg finne ut av alt dette? Hva betyr dette? Kanskje jeg gjorde noe galt?» Hva gjør mennesket da? Det går rett tilbake til enda en opplevelse. Jeg antar at det for mennesket er en besettelse, eller kanskje bare dets rolle – å være den som opplever.

Men det som ofte skjer, det som faktisk skapte dette fenomenet som kalles for reinkarnasjon, er mennesket som fortsetter å si; «Jeg må gå tilbake og tilbake og tilbake i opplevelse for å lære en lekse, for å kanskje komme til et eller annet opplyst, spirituelt konsept. Jeg må fortsette å gå tilbake.» Reinkarnasjon er en unaturlig virkelighet. Bevisstheten, menneskenes motivasjon, skapte det faktisk. I den opprinnelige skapelsen av denne planeten, var det ingen formel for reinkarnasjon. Den gangen inkarnerte ikke en gang dyreriket og planteriket, Men da menneskene begynte å gjøre det, begynte alt å gjøre det.

Det har gått inn i denne sprø syklusen, «Fortsett å gå tilbake.» Det er på en måte en bevissthet om at «For å forstå opplevelsene mine, må jeg ha flere opplevelser.» Det er på en måte en uendelig vei vet dere. «For å prøve å finne ut av alt dette, må jeg dykke enda mer inn i mer opplevelse, kanskje håpe på at en ny opplevelse kanskje vil gi poenget, nøklene, svarene,» og det gjør det ikke. Det er bare enda en fordømt opplevelse.

Så vi kommer til dette punktet, dette vakre punktet. Og jeg elsker dette, for vi går forbi mange av forelesningene og konseptene og teoriene som vi har snakket om i årevis. Vi kommer til dette punktet, og det handler om å dykke inn i bevisst opplevelse, men opplevelse som har visdom. Så la oss akkurat nå invitere inn denne fasetten av deg. Den har vært gjemt veldig lenge, men akkurat

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

som meg, har den alltid vært der. Den har aldri vært borte, bare vært ignorert. Denne fasetten kalles for visdom. Visdommen i alle opplevelser dere noensinne har hatt i dette livet.

Det er også dette som kalles for Mesteren. Du vet, Mesteren, det er en fasett av deg. Den er der alltid. La oss kalle denne inn nå. Hvordan gjør du det? Vel, det er som å velge det trygge rommet. «Jeg velger Mesterens klarhet/bevissthet.» Og da er det der.

(Pause)

Så vi inviterer inn visdommens tilstedeværelse i alle opplevelser i dette livet. Og be så simpelthen Mesteren om å dele denne visdommen med deg, men uten ord. Flyt på musikken sammen med Mesteren. Men ikke sett ord på det. Gå dypt inn i musikken.

Føl hva denne visdommen er i stedet for å tenke på hva visdom er. La nå Mesteren dele med deg hele skjønnheten ved visdommen fra alle opplevelser i dette livet. Men gjør det uten ord. Simpelthen gjennom musikken.

(Lang pause)

Ikke slåss med det. Bare flyt med det. Det er det hele. Du har allerede gjort et valg om å motta Mesterens visdom. Gjør det uten ord. Jeg elsker musikk, for det er en strålende bærer av ren bevissthet.

(Lang pause)

Uten ord er faktisk mye lettere enn med ord. Jeg vet at det menneskelige sinnet strever litt, det vil ha ord. Det prøver til å med å sette ord på dette akkurat nå, men du vil faktisk forstå at du får så mye mer uten ordene. Det er en følelse. Det er en viten. Det er en sans. Sinnet sier; «Men det må defineres,» men vi går utover sinnet. Vi går til det utenkelige.

Og så leverer Mesteren vennlig all visdommen fra dette livet. Du behøver ikke å gå inn i hver dag, hvert år, hver opplevelse, Mesteren destillerer det veldig effektivt. Dette er en del av deg. Dette er en naturlig evne du har, å destillere det, ta det ned til en enkel, men likevel dyp følelse. Det er der.

(Pause)

Det er det hele. All visdommen. Og ja, sinnet vil si; «Men hva fikk jeg? Hva fikk jeg?» Du fikk alt.

Ok. La oss trekke pusten godt og dypt på det. Pust dypt, og slapp av. Alt er der. Det var slik Tobias lærte Cauldre å kanalisere. Ikke i lineær tid, men for å ta imot hele essensen, og så bare la det være en liten stund. La det være i kroppen. La det være i bevissthet. Og så, etter at det er absorbert, tatt opp i det menneskelige vesenet, da kan en sette ord på det.

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

Det er slik det er med disse kanaliseringene. Det blir pakket ut, satt ord på. Men all følelsen er der. Da dere så på videoen tidligere, var alt der. Nå går vi bare tilbake og opplever og kanskje definerer det som kom gjennom.

Pust nå godt og dypt og bring dette inn i mennesket. Alt det du følte ... selv om du ikke følte noe.

La nå Mesteren og du sette ord på dette. Hva er visdommen i alle opplevelser i dette livet? Og hør nå godt etter når ordene kommer.

(Pause)

De kommer fra Mesteren. Det kan kanskje høres ut som din stemme, men det er simpelthen slik det virker å komme inn. Men hør. La disse ordene fra Mesteren når det gjelder dette livet komme til deg.

(Lang pause)

Ok, dypt og god pust, og la det bare synke inn. Sinnet vil gjerne analysere eller lure på om det er virkelig, eller lure på om du oppfattet det. Bare stopp opp. Bare vær i opplevelsen en liten stund ... Opplevelsen ved å høre deg selv ...

Av å ikke måtte skape enda en opplevelse for å prøve å finne ut av alt dette, men ha opplevelsen av å simpelthen forbinde deg med Mesteren, med visdommen. Det er det hele.

(Pause)

Åpne denne døra mellom mennesket og visdommen. La oss puste godt og dypt. God og dyp pust.

Ah, i Klubben for Oppstegne Mestere sa de til meg her om kvelden; «Begynn aldri en av samlingene deres, den månedlige sendingen med en merabh. Da kommer de til å sovne.»

(Musikken stopper)

Jeg sa; «Jeg har måter å vekke dem på!» (Litt latter), når vi nå skrur opp lysene og ber Linda om å gå rundt med mikrofonene. Det kan til og med vekke de døde (litt mer latter). Fint. La oss trekke pusten godt og dypt og bare tillate.

Det er denne strømmen som kommer inn, på en måte en pakke av bevissthet, informasjon, visdom som kommer inn og som faktisk alltid er der. Strømmen er alltid der. Det menneskelige sinnet vil si; «Men jeg trenger ord. Jeg trenger å se denne skikkelsen som går rundt, som danser. Jeg trenger å se noe.» Nei, du lar bare strømmen komme inn. Og kjære Linda ... (han justerer noe på mikrofonene sin). Å, Cauldre har denne. Fint.

LINDA: Kom hit, la meg hjelpe.

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Nei, du må løpe rundt til publikum og skremme vannet av folk (litt latter).

LINDA: Jeg kan gjøre begge deler. Jeg er en multitasker.

ADAMUS: Åh, åh! Fint, fint. Nei, vi har fikset det (mer latter). Eh-eh-eh. Ikke forlat rommet nå! (Litt latter).

LINDA: Hun må på toalettet. La henne gå.

ADAMUS: Åh, greit.

LINDA: Jøss!

ADAMUS: Greit, takk.

LINDA: Å, så fint!

ADAMUS: Jeg trodde vi hadde enda en kylling i rommet, og det er liksom ...

LINDA: Jeg har allerede folk på radaren min.

Hva opplevde du?

ADAMUS: Ok, så la oss begynne. Hva opplevde du? Hva fikk du? Ingen makyo her. Bare kom til det (Linda gisper, så ler hun litt). Så da jeg ba om at det ikke skulle være noen ord, at du bare skulle la det komme inn med musikken, hvordan gikk det?

SHAUMBRA 1 (kvinne): Strålende.

ADAMUS: Strålende. Fint, fint. Strevde sinnet?

SHAUMBRA 1: Masse.

ADAMUS: Masse. Jada, hva gjorde du med det?

SHAUMBRA 1: Ga slipp på det.

ADAMUS: Fint, var musikken til hjelp?

SHAUMBRA 1: Veldig. Jada, den gjorde faktisk alt. Jeg tror det (hun ler).

ADAMUS: Fint, fint. Fint. Og så ordene, da det kom. Ser du? Du skaper for eksempel et trygt rom. Du tillater strømmen å komme gjennom. Du trenger ikke å finne ut av det med det samme. Du lar

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

det bare bli. Jeg mener, virkelig engle-kommunikasjon er ikke med ord. Det er bare det en kan kalle for bevissthets-flyt. Så, men mennesket trenger av og til ord, for ellers er det; «Vel, jeg vet ikke om det skjedde noe.» Så hvilke ord fikk du da?

SHAUMBRA 1: Jeg fikk ingen når jeg hadde det så bra.

ADAMUS: Ingen ord.

SHAUMBRA 1: Nei, det jeg følte var en bølge av alle de gamle tankene mine og de gamle tingene mine som bare passerte gjennom.

ADAMUS: Åh. Hvordan vil du definere det, hvis du skulle definere det?

SHAUMBRA 1: Støy.

ADAMUS: Støy.

SHAUMBRA 1: Ja, forstyrrelse av den gode viben min med musikken (hun ler).

ADAMUS: Ok.

SHAUMBRA 1: Jeg syntes det var irriterende.

ADAMUS: Hvis du skulle si noe om det nå, hvis du skulle sette ord på visdommen fra Mesteren, denne kommunikasjonen, hvordan ville du definere det?

SHAUMBRA 1: Liv. Jeg følte meg levende igjen,

ADAMUS: Du følte deg levende.

SHAUMBRA 1: Ja.

ADAMUS: Fint. Det er bra. Ok. Og det er ikke noe riktig eller galt her. Jeg vil bare at dere skal venne dere til å kontinuerlig være i harmoni med visdommen som alltid er der. Og mennesker er ikke vant til det. Fint. Takk.

SHAUMBRA 1: Takk.

ADAMUS: Var det skremmende å få mikrofonen?

LINDA: Nei.

SHAUMBRA 1: Ja. Faktisk så ... jeg så handa ...

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

LINDA: Du så veldig bra ut.

ADAMUS: Du så veldig balansert og yndefull ut,

SHAUMBRA 1: Takk.

ADAMUS: Jada. Fint, takk. Ja.

SHAUMBRA 2 (mann): Åhh! Endelig er det min tur til å skinne (Adamus ler). Jada. Det viste seg at jeg hørte Mesteren mye. Jeg er på en måte vant til det ...

ADAMUS: Akkurat.

SHAUMBRA 2: ... med ...

ADAMUS: Så hva fikk du da det ikke var noen ord?

SHAUMBRA 2: Da det ikke var noen ord, jeg er vant til det. Jeg beskriver det som en stemmeløs stemme.

ADAMUS: Akkurat.

SHAUMBRA 2: Men den sier egentlig til meg «Du eksisterer.»

ADAMUS: Akkurat.

SHAUMBRA 2: Og den fortsetter å gjenta at dette er tiden for å leve. Dette er et liv med smerte og glede, men det er tiden for å leve.

ADAMUS: Ok. Så hvordan vil du oppsummere ordene som kom gjennom, i tillegg til det du nettopp sa, for det er noe annet her.

SHAUMBRA 2: Ja.

ADAMUS: Det er noe annet her.

SHAUMBRA 2: Det var – det er en merkelig fornemmelse av tilgivelse overfor meg selv

ADAMUS: Ok. Hvorfor er det merkelig?

SHAUMBRA 2: Det er merkelig, for gjennom livet mitt har den måten folk har sett på meg, den måten jeg har sett på meg selv, alltid følte som om det var noe galt ...

ADAMUS: Kan jeg avbryte deg?

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

SHAUMBRA 2: Ja, det er greit.

ADAMUS: For vi kommer intet sted med dette.

SHAUMBRA 2: Ja (han ler).

ADAMUS: Så, ja det er sant. Og det jeg gjorde mens vi gjorde dette, selv for alle som så på online – du vet, du kan si hei til dem der i det røde lyset. Jada. Selv for alle som så på online, var jeg tilstede sammen med denne Mester delen av Selvet da Mesteren var tilstede. Enkelt sagt er Mesteren i den visdommen som kom gjennom, den kommer gjennom i, åh, det er som om – *woo!* - flerfarget, multidimensjonal. Men hvis jeg skulle sette menneskelig ord på det, er de menneskelige ordene at det Mesteren overbragte til deg var «Slutt å prøve så hardt.»

SHAUMBRA 2: Du vet, det traff virkelig spikeren på hodet (han ler).

ADAMUS: Å, det kan jeg tenke meg at det gjorde. Hvilken spiker traff det?

SHAUMBRA 2: Alle.

ADAMUS: Ok, jada. Ja, slutt å prøve så hardt. Dette er naturlig for deg, men du prøver å bevise noe, og Mesteren sier; «Det trenger du ikke å gjøre.»

SHAUMBRA 2: Det er virkelig vanskelig å innrømme (han ler igjen)

ADAMUS: Ja, ja. Men ja, det er greit. Prøv hardt, jeg mener, hvis du vil, men du behøver ikke. Dette er naturlig for deg.

SHAUMBRA 2: Ja, jeg er liksom den typen som kan fortsette å skrubbe fingrene mot veggen til beina knekker.

ADAMUS: Akkurat. Og hvorfor det?

SHAUMBRA 2: (sukker) Det er en merkelig – jeg har denne merkelige fornemmelsen – det må være mennesket jeg føler. Det er som en fornemmelse av sadomasochisme som nesten nyter straffen.

ADAMUS: Ja. Fint. Han definerte det veldig bra. Han nyter straffen. Han er inne i opplevelse ...

SHAUMBRA 2: Ja.

ADAMUS: ... Selv om opplevelsen er smertefull.

SHAUMBRA 2: Gjør vondt.

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Og det gjør vondt. Men det er i hvert fall opplevelse, ikke sant? Slutt med det! (Litt latter, og Adamus ler). Fint. Takk.

SHAUMBRA 2: Endelig fikk jeg mikrofonen.

ADAMUS: Ja, akkurat.

SHAUMBRA 2: Takk.

ADAMUS: Hun tar imot bestiklinger. Jepp.

LINDA: Mary Sue.

ADAMUS: Fint. Og jeg elsker selvfølgelig at Crash over der må ta bilder av alle når mikrofonene blir gitt til dem, når den er noen centimeter unna, og de ser ut som «*Aaaah!*» Mary Sue, hva følte du?

MARY SUE: Jeg følte at ja, det er slik dette er. Sinnet mitt hengte seg bare opp i en liten ting på slutten, og det er at det alltid er tilgjengelig for oss.

ADAMUS: Ja, alltid. Alltid. Så en av tingene i opplevelsen, det vi egentlig gjør her i dag, er at vi skifter alt dette med at vi ikke er i synkronitet med Mesteren, eller at vi ikke er bevisste, for det er alltid der. Visdommen er alltid der og tilgjengelig, og jeg vil ikke at noen av dere fortsetter å ha opplevelser og så venter til slutten av livet eller neste liv for at visdommen skal komme gjennom. Det skal være hånd i hånd, dansen som skjer samtidig.

MARY SUE: Jeg antar at det var en tillit ...

ADAMUS: Ja.

MARY SUE: ... om at når jeg trenger denne visdommen, så er den der.

ADAMUS: Ja. Jada. Og jeg vil ikke si at du trenger den, men hvorfor ikke? Hvorfor ikke drikke fra dette begeret hele tiden.

MARY SUE: Ja.

ADAMUS: Det forandrer selv naturen i opplevelse. Du vet, til å begynne med, da dere kom til Jorden, var opplevelse og visdom på en måte hånd i hånd, og så ble det atskilt. Og så var det opplevelse og – *whoa!* – mye senere kunne visdommen komme gjennom, og noen ganger ikke så mye visdom, og så synkroniserte vi det igjen. Så det er denne vakre formen for synergi mellom fasettene av deg nå. I stedet for å være frakoblet eller ute av synkronitet, synkroniseres de.

MARY SUE: Ok.

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Ja. Fint, utmerket. Takk.

MARY SUE: Takk.

ADAMUS: At par til.

LINDA: Ok.

ADAMUS: Et par til. Ja.

NANCY: Jeg sov.

ADAMUS: Du sov. Fint (latter). Jada, bra. Jada. For første gang på lenge. Ja, ja, Hvorfor tror du at du sov?

NANCY: Jeg har alltid lurt på – jeg gjør det ofte, og jeg lurere på – om jeg bare kvitter meg med det menneskelige selvet mitt og tillater resten å komme inn.

ADAMUS: Der sa du det. Det var klokt.

NANCY: Ja.

ADAMUS: Ja. Legg til side mennesket en stund, og bare tillat det å komme gjennom, noe det gjorde. Vel, når du føler tilbake i det, hvordan vil du oversette denne visdommen som kom inn, hvordan vil du oversette, si det i menneskelige uttrykk.

NANCY: Hvordan jeg vil oversette hva?

ADAMUS: Hva i all verden fikk du? (Latter).

NANCY: Jeg sov! (Hun ler).

ADAMUS: Ja, du sov, men nå sover du ikke. Gjør du?

NANCY: Nei.

ADAMUS: Ok, hva følte du? Hvis Mesteren skulle si ...

NANCY: Fullstendig.

ADAMUS: Fullstendig. Hvis Mesteren skulle si noe, visdommen, hva tror du Mesteren ville si om alt dette?

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

NANCY: Om sovingen min eller om ... (latter).

ADAMUS: Nei, Mesteren bryr seg ikke ... Mesteren liker at du sover av og til. Det er liksom «Herregud! Slutt med opplevelsen og bare sov.» Hvilken visdom tror du Mesteren kom med? Hvis du skulle sette menneskelige ord på det, hvilken visdom tror du at du nettopp fikk?

NANCY: Det er en fullstendighet som ...

ADAMUS: Ok, det er det hele.

NANCY: Ja.

ADAMUS: Woo! Takk.

NANCY: Ja.

ADAMUS: Fullstendighet.

NANCY: Mm hmm.

ADAMUS: Bringer ting sammen igjen, fullfører reisen, alt det der. Fint. Utmerket. Det var det. Så du sov egentlig ikke.

NANCY: (ler) Jo!

ADAMUS: Snorket du? (Litt latter).

NANCY: Nei.

ADAMUS: Nei, nei. Nei. Du sov ikke. Du bare ... det skjer veldig ofte under Shoudene. Det pleide å virkelig plage Tobias. Han trodde alle kjedet seg, og jeg måtte si til ham: «De kjeder seg ikke. De har det bare så komfortabelt at de de kan slipp en liten stund.» Jada. Så snart jeg begynte å snakke om trygt rom, drev du av, og det liksom – for du er trygg. Du trenger ikke å være på vakt. Du lærer å ikke tro at du virkelig sover. Du sov ikke, du var dyp. Fint. To til. To til.

LINDA: Jeg skal be psykologen om å komme inn.

ADAMUS: Oh.

JULIE: Ok.

ADAMUS: Hva opplevde du under det non-verbale?

JULIE: Så først, jeg liker din beskrivelse av flyten.

ADAMUS: Å, fint.

JULIE: For det var bare disse bølgene og disse vakre ... bare disse bildene og bølgene, og det føltes helt som å flyte på musikken. Så det var ...

ADAMUS: Å, musikken er en strålende bærer. Du vet, noen ganger, hvis det føles som om; «Å, jeg forbinder meg bare ikke så bra med Mesteren, visdommen i meg selv», så sett på litt musikk – ikke tenk, ikke prøv å sette ord på det, bare sett på litt musikk – og Mesteren vet hvordan den skal kommunisere på denne musikkbølgen. Og igjen, jeg gjør det hver gang vi påbegynner en Shoud eller en workshop – *boom!* – det er musikken som bærer det, og så må vi gå gjennom denne lange, kjedsommelige prosessen med å snakke det ut og gå gjennom alt (litt latter) og forklare. Du har allerede fått det. Du har allerede fått det. Så, fint, vakkert.

JULIE: Ja.

ADAMUS: Og så, da det ble tid for å sette ord på det, hva skjedde?

JULIE: Det handlet om glede og væren. Det var som om jeg har visst det hele tiden.

ADAMUS: Ja.

JULIE: Så det var veldig denne følelsen av å komme tilbake igjen.

ADAMUS: Jada. Så hvilke ord vil du assosiere med det?

JULIE: Det var litt av å være ...

ADAMUS: Akkurat.

JULIE: Nesten som det motsatte av å tenke og bekymre seg og prøve å streve og bare gjøre det. Bare være. Bare leve.

ADAMUS: Fint. Jada, fin visdom.

JULIE: Og litt glede, du vet, mye glede med litt småstein.

ADAMUS: Mm. Mm hmm. Fint. Og en av de tingene dere alle vil oppdage, er at å prøve å sette ord på det er irriterende. Det er ufullstendig. Du vet, du har kanskje følt mye mer, og det å prøve å sette ord på det er i grunnen begrensende, men noen ganger nødvendig når en prøver å kommunisere med andre folk eller noen gang til og med Selvet. Jada. Så jeg må spørre; du har en glød over deg som ikke var der for et år siden. Hva foregår?

JULIE: Livet er godt! (Litt latter).

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Ja?

JULIE: Ja.

ADAMUS: Ja, og smilet rundt munnen hennes.

JULIE: Det er det. Alt.

ADAMUS: Hva skjedde? Jeg mener ...

JULIE: Det er bare så mye forløsning og tillatelse og ja.

ADAMUS: Ja, det er stor forskjell.

JULIE: Og en masse bare – *blaaah!* – det er på en måte som å gå offline og så gå i gang igjen.

ADAMUS: Å, fint, fint. (Hun ler). Jada, det er en slik forskjell i energien din, noe som også påvirker hvordan du ser ut, din fysiske fremtreden. Men det er en klarhet som ikke var der for et år siden. Jada. Veldig imponerende. Fint. Fint. Takk. En til.

LINDA: Wow! Det var kult. Det gjør du ikke så ofte. (Adamus trekker på skuldrene).

ADAMUS: Ja. Hva opplevde du i bare musikken, i strømmen?

KATE: I strømmen, da jeg lyttet, var det som en stille ingentinghet.

ADAMUS: Ja, ja, ja.

KATE: Ja.

ADAMUS: Jeg elsker det stedet.

KATE: Det er det. Det var deilig. Det var ikke ...

ADAMUS: Jada. Mange mennesker klarer ikke å håndtere det stedet, den stille ingentingheten. De må fylle det med noe skitt, støy, hva det nå er. Ah, et vakkert sted å dra. Jada. Fint. Og da det var tid for noen ord?

KATE: Puste og åpne opp.

ADAMUS: Åpne opp. Ok.

KATE: Jada.

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

ADAMUS: Og igjen, du vet ... kan du si det igjen?

KATE: Puste og åpne opp.

ADAMUS: Ok. Så ordene er bare ord, du vet, og ord som vi alle har hørt før, men slik du sier det, er det så mye mer ved det, mer følelse, mer dybde. Jeg mener, noen sier; «Vel, er det visdommen du fikk fra Mesteren? Jeg mener, etter 42 år på planeten, er nå alt det jeg får «pust og åpne?» Det er så mye mer ved det. Så mye mer.

KATE: Så absolutt. Jeg mener, det var så mye følelse selv da ordene kom.

ADAMUS: Ja. Akkurat.

KATE: Ja.

ADAMUS: Akkurat. Så, fint. Takk alle sammen. Takk. La oss gå tilbake til å snakke om opplevelse. Dette er på en måte et sentralt punkt. Et skiftepunkt for oss.

LINDA: Et skitt (shit) – hva?!

ADAMUS: Et *skifte* (*shift*) punkt. Litt latter. For de av dere som lytter online, det var noen her blant publikum som hadde en annen oppfatning av ordet «skift». Men jeg sa klart «Skift». Tror jeg. Så, opplevelse.

Englenes reise

Jeg vil gå tilbake til Tobias' historie, *Englenes Reise**. Vakker historie, må ikke tas bokstavelig. Det er en måte for å fortelle en historie. Men han overbragte alle energipunktene utover de ordene som han sa. Med andre ord, all den passende energien om reisen deres var der, men han fortalte det som en slags historie. Hele historien om Tobias er bare en historie. Jeg mener, han vil til og med innrømme at den bibelske historien hans som ble kastet ut av bibelen bare er en enormt stor historie, deler av den er sann, men mye av det er funnet på. Men tilbake til poenget, Englenes Reise, en vakker samtale om hvordan dere kom hit. En samtale ulikt andre syn på det. Dere vil ikke lese noe annet lignende noe annet sted. Han kom veldig, veldig nær beskrivelsen, og han var veldig eksakt i måten han leverte energien på.

* *Englenes Reise* er tilgjengelig som [book](#) og [class](#), med utdrag på [CD](#)

Han snakker om da dere var i englerikene, ikke-fysiske, ingen hjerne (Adamus ler). Det er av og til vanskelig å forestille seg, for dere assosierer veldig mye med kroppen og sinnet. Men i englerikene – forestill dere dette en stund – ingen fysisk kropp. Og jeg vil gå et steg videre, virkelig vanskelig å forestille seg, men ingen lyskropp. Det er en masse diskusjoner om lyskroppen for tiden, og dere

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

hadde ikke en gang en lyskropp og ikke noe sinn, ingen fysisk kropp. Men likevel ... å, og en ting til, det var ikke noen tid. Ingen tid i englerikene, fortiden deres. Ingen tid.

Forestill deg dette en stund. Det er rart. Hvordan kan en eksistere når en ikke har en kropp eller et sinn og ingen lyskropp, ingen tid? Hva ...? Men det var slik det var. Det er faktisk en mer naturlig tilstand. Og det ..., egh ... jeg må kanalisere dette gjennom Cauldre. Noen ganger gir han meg disse «Hva i all verden» øyeblikkene.

Det jeg skulle til at si, var at det var et skinn av, på en måte et lite hint av rom. Kan dere forestille dere dette? Ingen tid, men et lite hint av rom og ingen kropp eller noe som helst annet.

Så du er et englevesen blant andre englevesener. Du er et sjelevesen mellom andre sjelevesener i oppdagelse ... i oppdagelse, i opplevelse. Det er på en måte vanskelig å forestille seg. Hvordan gjør en det uten kropp? Vel, det englevesenet som du var den gangen, hadde ikke minner. Minner. Ingen. Så hvordan kunne du ... (Adamus sukker). Vel, det er bare vanskelig å forestille seg, er det ikke?

Og hvis du kan forestille deg det, hvis du bare kan sette deg selv fri en liten stund og forstå at du var der ute i ikke-fysisk virkelighet, men du eksisterte likevel, og du hadde opplevelser. Ikke av det fysiske slaget, men det du egentlig gjorde den gangen, var å skape noen av de første sansene. Jeg snakker om 200.000 sanser. Over halvparten av dem ble skapt i englerikene den gangen, utenfor tid, ingen fysisk kropp.

Du lekte. Du skapte alle disse sansene, måter for å oppfatte virkelighet, slik at du en gang, en gang når du tillot deg å være en ekte skaper, ville ha sansene for å oppfatte skapelsen din.

Så her er du, har en masse opplevelser, men uten tid. Alt – jeg skulle til å si gikk fort – men du hadde ikke en gang tid, så hvordan kunne det gå fort? Det var ustrukturert. Opplevelse etter opplevelse. Det ene rullet inn i det andre, og ingen minner om det. Det var på en måte rart. Det er på en måte interessant. Og det var slik det var over hele skapelsen.

Helt til det var, vel, Tobias snakker om det og sier at all energien senket farta. Jeg har en annen innfallsvinkel på det, det er bare forskjellige måter for å si det samme. Jeg vil si at det som skjedde med alle disse opplevelsene utenfor fysisk virkelighet og tid, med alle disse opplevelsene som pågikk, uten minner, var ikke at energien nødvendigvis senket farta. Energi sluttet å tjene dere slik den hadde gjort. Dere kom ut av kontakt med, ut av synk med deres egen energi. Den sluttet å tjene dere. Så jeg antar at Tobias hadde rett. Det virket som om den senket farta. Det var en frykt for at alt ville stoppe opp. Det var en frykt for at hele skapelsen bare ville kollapse, bli til ingenting, fullstendig ingentinghet. Nullpunkt.

Så dette som kalles for Arkens Orden ble skapt – og dette er virkelig, det er ikke bare en metafor – men der alle englefamiliene kom sammen og sa; «Energi tjener oss ikke lenger. Vi er ute av synk. La oss finne svarene. La oss finne ut hva som foregår her.» Så Jorden ble skapt, og dere kom hit.

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

Så nå, i fase to, er dere på planeten Jorden, og dere tar på dere menneskelig form. På en måte legger dere bak dere visdommen, Mesteren, og dere legger bak dere Jeg Er, sjelen. Dere legger dem ikke bak dere, men dere stenger på en måte døra slik at dere ikke er bevisste på dem. Slik at dere kunne komme dere bort fra alle disse sansene som dere skapte – for nå var det på et vis forvirrende – og gå inn i Fokus og gå inn i opplevelse. Gå dypt inn i opplevelse. Og opplevelsen med denne Fokus-sansen, denne opplevelsen handlet om å finne svarene. Finne svarene på «Hvem er jeg?» spørsmålet. Men jeg vil si at det var et underspørsmål som kom sammen med dette, og som sjelen stilte; «Er jeg klar til å være en skaper?»

Sjelen har alltid eksistert, alltid, alltid, så lenge det har vært tid, og til og med før det var tid. Sjelen har alltid eksistert, og vil alltid gjøre det. Men sjelen har ikke alltid vært en skaper. Sjelen har ikke vært en skaper. Så sammen med reisen deres til denne planeten, sammen med opplevelsen av ting og besvarelse av spørsmålet «Hvem er jeg?», tror jeg at det var et spørsmål som nesten er større; «Er jeg klar til å være skaper?»

Så gikk dere inn i opplevelse. Dere dykker dypt inn i det. Med denne ensidige Fokus-sansen, gikk dere inn i opplevelse, og som jeg nevnte da vi begynte i dag, begynte dere å oppleve og så prøvde dere å finne svarene, ga dere selv mer opplevelse, og fikk ikke svarene ut fra det, og enda mer opplevelse. Ganske snart måtte dere si; «Jeg må oppleve høyt, og jeg må oppleve lavt. Jeg må oppleve hvordan det er å være deprimert, og hvordan det er å være alkoholiker, hvordan det er å være taper, og jeg må oppleve hvordan det er å være konge eller dronning. Jeg må oppleve hvordan det er å begynne med forretningsvirksomhet. Jeg må oppleve hvordan det er å starte en religion, fortape meg i det. Jeg må oppleve å bli fullstendig fortapt i meg selv, Jeg må oppleve høyt og lavt.» Det er dette dere har gjort.

Dere har hatt en rekke opplevelser, men har ikke gjort visdommen tilgjengelig for dere selv, svarene – med hensikt. Dere har med hensikt holdt dere selv unna den visdommen som alltid var der, for jeg antar at dere ville ha mer opplevelse. Dere ville bygge reservoaret av visdom slik at visdommen var komplett når dere var klare til å ta imot den, slik Nancy sa. Visdommen var komplett. Og det førte oss hit, til denne dagen, til Fremkomst serien.

Dette fører oss til å si at det er tid for fase tre. Det er tid for å ta imot denne visdommen, for dere er klare. Hvis ikke ville dere ikke vært her. Hvis du tviler på om du er klar eller ei, ville du ikke vært her – hvis du ikke var klar. Resonansen av bevisstheten ville ikke ha vært her for deg. Du ville ikke ha tunet inn på dette. Du ville blitt sparket ut for lenge siden. Så, ja, du er klar for å være i denne visdommen.

Og samtidig, den vakre delen, jeg antar det er utbetalingsdelen, og grunnen til at jeg sier «Slutt å prøve så hardt», er fordi vi nå er klare for det neste, på en måte neste fase, og det er bevisst opplevelse sammen med visdom, alt samtidig. Ingen venting. Kjør-gjennom visdom (Adamus ler) og opplevelse.

SART: Jess!

ADAMUS: Ingen venting. Ja, ja!

Men i dette tilfellet, svarene på disse spørsmålene; «Hvem er jeg?» er virkelig der, enten dere er klar over det eller ei. «Hvem er jeg?» Dere har gjort alt dere kan for å bygge dere identiteter, og så, i dette livet, alt for å knuse speilene. Dere bygde identiteten for å se dere selv i speilet på mange forskjellige måter, og så knuser dere speilet, for dere vil se hvem dere *egentlig* er. Så, samtidig, bringes visdommen inn. Akkurat nå, akkurat med dette, svaret på denne andre delen av spørsmålet; «ER jeg klar for å være skaper?» Det er skremmende.

Forrige uke har jeg jobbet sammen med alle Shaumbra, individuelt og som gruppe, og jeg har gått rundt og stilt dette spørsmålet i drømmetilstanden når vi gjør en masse arbeid sammen. Og jeg lover at vi snart skal forandre drømmetilstanden, Jeg forstår at det er litt utfordrende, opprivende akkurat nå, men det skal vi snart forandre. Men jeg har gått rundt til dere alle og spurt; «Er du virkelig klar til å være skaper?»

Um, jeg burde sannsynligvis ikke ha stilt det spørsmålet, for responsen var ikke så bra. Den var virkelig ikke så bra.

Det jeg vanligvis hørte fra - dette konfronterer virkelig mennesket mer enn noe. Og de fleste av dere sa enten «Ikke helt enda», eller «Bare litt.» Nei, skaper er skaper. Det er ikke noe litt. Det er ingen junior-skaper. Det er ingenting slikt, ingen skaper-lærling. Så vi har litt av et problem her når det gjelder skapelse, for jeg stilte spørsmålet; «Gary, er du klar for å være skaper?»

GARY: Ja.

ADAMUS: Ja, men er du ikke redd ... tidligere denne uken sa du til meg; «Men jeg er redd for å blåse i stykker hele universet.»

GARY: Vel, jada, det kan skje.

ADAMUS: Ja, det kan skje, og det gjorde det kanskje. Men du vet, sjelen dømmer deg ikke (de ler). De andre milliardene av mennesker gjør det, men ikke sjelen.

Det er en bekymring, for plutselig ser dere på fortiden, og dette er virkelig interessant når det gjelder dette livet. Dere har minner. Dere har minner, noe dere ikke hadde før. Så før var dere på en måte ubundet. Dere gjør alt mulig, og husker det ikke. Nå bærer dere rundt på minner som en utslitt koffert full av tung vekt. Så dere bærer rundt på disse minnene og sier; «Men, du vet, hvis jeg skaper, hva om ...?» Hva om jeg overskaper? Hva om jeg blander meg inn i andres skapelser? Hva om gud blir sint, ikke liker skapelsene mine?» Så det er fremdeles en masse spørsmål. Så vi forholder oss til flere ting samtidig. Hvordan velge opplevelsen din bevisst, og hvordan skape bevisst. Vi har litt av en ubalanse som pågår her, men vi skal jobbe oss gjennom det.

En Super-Sans

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

Så nå, der du befinner deg i dette livet, kommer vi til punktet der dere bokstavelig talt er i stand til å velge opplevelse, Men opplevelse, ikke definer det med små greier som «Jeg vil oppleve hvordan det er å spise en stek til middag i kveld.» Kom igjen. Det er små greier. Det er ikke så veldig mesterlig. Opplevelse er en følelse. Opplevelse er – hvordan skal jeg si dette ... det er over 200.000 sanser, og dere er oppmerksomme på rundt en av dem. Kanskje ti. Jeg skal gi dere kredit, ti (noen sier «I hvert fall fem», litt latter). Ti, jada. (Adamus humrer).

Opplevelse er som en supersans. Opplevelser er en supersans, men den er ikke lagt inn i «sanse» kategorien enda. Ok, la meg gi dere et eksempel.

Så det var ingen Kjærlighets-sans før dere kom til denne planeten Jorden. Og så, gjennom opplevelsene deres med dere selv og andre, kom det en dyp lidenskap, en vakker lidenskap, som dere nå på en måte kan kalle for romantikk. Og ut fra denne romantikken, dette brennende ønske om romantikk, kom Kjærlighets-sansen. Den ble skapt her på denne planeten, Kjærlighets-sansen. Men den slo ikke ut over natta. Det tok en tid å utvikle dette.

Så det er det samme med opplevelse. Det utvikler seg. Opplevelse er der, men har enda ikke blitt som en sans. Og jeg sier super-sans, for denne opplevels-sansen er på en måte langt større enn Kjærlighets-sansen eller Enhet eller Kommunikasjon eller noen av de andre sansene vi har snakket om.

Så mens vi sitter her sammen i dag, mens jeg distraherer litt, bringer vi nå opplevelse til en ny sans, men en super-sans. Den har langt mer mening eller dybde i seg – eller hva en nå skal kalle det – enn noen av de andre sansene. Og noen vil argumentere med det. Noen vil si: «Nei, Kjærlighet er den største sansen.» Det tror jeg ikke i det hele tatt på. Kjærlighet er interessant, men Opplevels-sansen omfatter også Kjærlighet, omfatter også Enhet og noen av de andre sansene som vi har snakket om. Så, uansett, vi føder den akkurat her.

Men du føder den, du, mennesket som har hatt ansvaret for opplevelsdelene av treenigheten, Mesteren og Jeg Er – for uten deg ville ikke Mesteren ha noe å gjøre, hvis ikke mennesket var der ute og opplevde, ville ikke Mesteren ha noe å destillere til visdom og gi til Jeg Er. Så mennesket går gjennom en utrolig opplevelse av å oppleve. Men opplevelse, evnene til å oppleve noe, og til syvende og siste evnen til å oppleve noe utenfor deg selv, er det mennesket har lært å gjøre veldig godt. Evnene til å oppleve Selvet sitt inne i sin egen skapelse, både internt og eksternt, det er dette vi gjør nå. Jeg vet at det forstyrrer sinnet, så la oss bare trekke pusten dypt på det.

(Pause)

Dere har vært vant til å oppleve ting på utsiden, den eksterne verden. Veldig, veldig lite på innsiden, og nå forandres dette. I tillegg til å være i stand til å oppleve eksternt det som ikke nødvendigvis er ditt, ikke nødvendigvis ditt valg, du er fremdeles i stand til å gjøre det, men nå skal vi gå over dit og oppleve hvordan det er å være i din egen skapelse.

Hvis du egentlig ikke forstår det, trekk pusten dypt, for det behøver du ikke. Jeg mener, du behøver ikke å finne ut av alt dette. Det er som en bevissthet-strøm, en strøm av – det er ikke energi – det er bevissthet som går fremover, en utstråling. Du fatter det. Du fatter det.

Så i dag er vi ved dette punktet for skiftet – jeg nevnte skiftet – der det ikke lenger er bare opplevelse eksternt for deg. Det er ikke lenger å være offer eller tiltalt i opplevelser. Med andre ord, ingen skjebne, ikke som bare å gå ut døra og si; «Hva som enn skjer i dag, du vet, det er utenfor min rekkevidde.» Det skal vi få slutt på. Vel, vi skal overgå dette. Dere vil fremdeles være i stand til ha dette dagligdagse mennesket «Jeg vet ikke hva i helvete som foregår» formen for opplevelse, men nå skal vi også velge opplevelser.

Hvordan kommer du dit? Hvordan gjør du dette? Du bare tillater. Det er det hele. Det er en naturlig evolusjon. Det er ingen knep i det. Du behøver ikke å være smart i det. Det er bare å tillate det å skje.

Så vi går fra englerikene for lenge siden da det ikke var noe fysisk, det var ingen tid, det var ikke en gang noen konsekvenser av opplevelse, Så til tyngden på Jorden, denne planeten, i menneskelig form der dere ikke er i kontakt med visdommen, der det virker som om opplevelsene kommer fra utenfor dere selv, og det var derfor menneskene skapte gud og religioner, for å bidra til å forstå dette og si; «Vel, det må komme fra gud. Det må være karmaet mitt.» Så går vi forbi dette og inn i bevissthet, valgt opplevelse. Det er derfor vi er her, for å gjøre dette.

Anerkjenne mennesket

Så la oss ha det moro igjen, La oss sette på musikk. Gjør det komfortabelt for deg, La oss bruke litt tid til å anerkjenne mennesket.

(Musikken begynner)

Før vi går videre, la oss anerkjenne mennesket. Mennesket ble kastet inn i alt dette, og fortalt; «Eh, dra av sted og finn ut av alt dette.» Og for øvrig sa Mesteren og Jeg Er på et vis; «Jada, dra du, vi blir her.» (Litt latter). «Ring når du trenger hjelp. Men ikke ring på noteringsoverføring.» (Mer latter). La oss anerkjenne mennesket for alle opplevelsene. Jeg mener, et vell av historier. Faktisk så liker jeg å tenke på opplevelse som bare en masse historier, Og sjelen elsker historier. Det gjør Mesteren også, og mennesket vil selv komme til å elske historiene.

La oss anerkjenne mennesket for å ha hoppet i det, for å ha tatt på seg alle disse greiene, for å ha et minne som husker. Det får dere på en måte til å ønske å gå tilbake tile engletiden da det egentlig ikke var noen minner.

Dere kommer for øvrig til å si; «Vel, hva mener du med at det ikke er noen minner?» Det jeg egentlig sier, er at den gangen i englerikene, var det ingen fortid eller fremtid. Det eneste englevesenene visste om, var Nå-øyeblikket, det Nåværende.

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

Uansett, la oss anerkjenne mennesket for å ha gått inn i opplevelse av tid og rom, den fysiske kroppen og bedømmelse. Vow, for en opplevelse, å være i stand til å dømme deg selv. Jeg Er kan for øvrig ikke dømme seg selv. Mennesket har så visst lært å gjøre det.

La oss gi en masse kredit til mennesket for å ha gått alene, vært alene på denne reisen. Jeg snakker ikke om andre folk, jeg snakker om det å være uten en bevisst forbindelse til Mesteren eller Jeg Er. Det får frem en veldig interessant diskusjon som vi hele tiden har i Klubben for Oppstegne Mestere, var det mennesket som valgte isolasjon, å være alene? Eller var det Jeg Er som sier; «Nei, denne delen av meg trenger å være uten kontakt?» Dette debatterer vi fremdeles hver kveld.

La oss gi kredit for mennesket for alle opplevelsene det har hatt, nesten uendelige, i liv etter liv ...

For å ha skapt inkarnasjoner i utgangspunktet, slik at det simpelthen kunne gå tilbake til opplevelse ... For å ha skapt en fortid og en fremtid.

Det var på en måte både briljant og dumt på samme tid. Gud skapte ikke en fortid og en fremtid. Det var faktisk den menneskelige bevissthet, massebevisstheten. Forestill deg det en liten stund. Massebevisstheten skapte fortid og fremtid.

Når vi snart samles på dette stedet som kalles Bled, Slovenia, 500 Shaumbra, jeg vil si at det blir den største gruppen som noensinne bevisst forløser massebevissthet. Vi skal gjøre det der. Og det vil påvirke, det vil være der for alle, for alle Shaumbra. Men vi skal gjøre det der.

Da mennesket skapte en fortid og en fremtid og opplevelse, og det var på en måte briljant, for, vel, dere hadde alltid et sted dere kom fra, og dere hadde alltid et sted dere skulle til. Det er en opplevelse. Men det begynte også å veie ganske så tungt når det gjelder å dra rundt på fortiden, være redde for fremtiden. Men uansett, vi har nå en fortid og en fremtid. For en opplevelse.

Så nå kommer Mesteren, visdommen fra all tiden deres, alt av deres fortid og fremtid – denne Mesteren kommer nå til dere, og jeg tar følge med Mesteren til hver og en av dere. Og vi deler, ikke med ord, men rir på musikken, vi deler med deg det du nå opplever i livet ditt. Du har valgt å være i kropp på planeten. Vi vil dele med deg her. Det handler ikke om datoer og tider eller noe som helst. Det er en følelse. Det er ren følelse.

Så trekk pusten dypt, og uten ord, bare la deg selv føle dette ... hvilke opplevelser som kan komme til deg.

Husk, det handler ikke om dato og tid eller noe slikt. Føl inn i opplevelse som en bred følelse, en bred bevissthet.

Gå til og med utover bare den menneskelige definisjonen av opplevelse.

Så, uten ord, la Mesteren og meg dele med deg det som vil komme.

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

(Lang pause)

Ingen ord. Ikke prøv å sette ord på dette enda.

(Pause)

La det komme som en følelse, en fornemmelse.

(Lengre pause)

Det er mange lag av det som skjer her. Det handler så visst om livet ditt. Det handler om det dere vil si er det neste som kommer. Det handler om at vi alle akkurat nå føder Opplevelse som en supersans. Jeg kan nesten ikke vente med å dra tilbake til Klubben for Oppstegne Mestere for å fortelle dem hva vi gjør. Jeg har holdt det hemmelig, til og med i forhold til Cauldre, frem til i dag.

Dere vet, vi føder faktisk Opplevelse som en sans. Hm! Forestill deg det. Bare en gruppe av forslummede mennesker som plutselig føder opplevelse som en sans (Adamus humrer).

Trekk pusten dypt når Mesteren og jeg deler med deg hvilke opplevelser som vil komme inn i livet ditt når du blir her på denne planeten, i denne kroppen.

(Pause)

Nå kan du la det blir til ord. La det bli til ord. Bare ikke tenk på det. Jeg vet at det kan virke merkelig, men ikke stress med det. Ordene kommer til deg.

Mesteren og jeg er fremdeles veldig tilstede, og nå kommer ordene til deg. Det du vil oppleve ... det du vil oppleve i livet ditt.

(Pause)

Vel, noen av dere holder tilbake. Dere begrenser det til qualia, basert på gamle opplevelser. Ikke gjør det. La det komme, for det kommer til å være veldig annerledes enn gamle opplevelser. Trekk pusten dypt, og la simpelthen ordene komme til deg. Du trenger ikke en gang å sette dem sammen. Bare la ordene komme. Du behøver ikke å sette dem sammen til en setning.

(Lang pause)

Mesteren er visdom, men i denne visdommen kan Mesteren etterligne, være veldig menneskelig burde jeg si, så la Mesteren holde deg i handa. Og la ordene om hvilke opplevelser som vil komme til deg i dette livet – la nå disse ordene, la definisjonen komme.

(Lang pause)

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

Trekk pusten godt og dypt ... for det som nå kommer til deg i det trygge rommet vårt, er sannhet, din sannhet. Det som kommer nå er sannhet, og det som kommer til deg nå vil fremdeles virke litt udefinert på mange måter. Sinnet vil kanskje fremdeles prøve å forstå det, men det er der, og du vil komme til dypere forståelser av det. Kanskje senere i dag, i morgen. Det har ingen hast.

Men Mesteren ville la deg få et glimt av det neste som kommer, og hvis du la merke til det, snakket ikke Mesteren om ordinære ting. Mesteren snakket ikke om hva du skulle spise til frokost eller en ny bil du skulle få. Mesteren bryr seg ikke med slikt. Mesteren vet at alle disse tingene, de dagligdagse tingene, bare er der.

Mesteren er mer interessert i det neste som kommer når det gjelder opplevelsen din som menneske, og det er sikkert og visst at dette ikke vil følge fortidens opplevelser. Det vil så visst bli veldig, veldig annerledes. Det er derfor du velger å bli.

La oss trekke pusten dypt sammen.

Det vi har her, er et slags vendepunkt, en forandring når det gjelder den måten du opplever deg selv og livet på.

(Musikken stopper)

Ganske enkelt, huh? Ikke noen stor sak. Vi måtte gå av denne gamle veien for opplevelse, den gamle måten å gjøre ting på, for det var repeterende, repeterte seg selv om og om igjen, som en dårlig film som sto på automatisk gjentakelse, bare fortsatte å spille om og om igjen. Vi måtte komme over det.

Så det var det vi gjorde her i dag, i tillegg til å hjelpe til med å føde en helt ny sans for hele skapelsen.

Med det, mine kjære venner, Jeg Er den Jeg Er, Adamus.

Jeg kan ikke ... jeg gjør det litt kortere i dag. Jeg kan ikke vente med å komme tilbake til Klubben for Oppstegne Mestere og fortelle deg hvor høyt jeg elsker denne gruppen som kalles for Shaumbra.

Alt er vel i hele skapelsen. Takk (applaus).

VIKTIG MEDDELELSE: Denne informasjonen er sannsynligvis ikke noe for deg med mindre du tar fullt og helt ansvar for ditt eget liv og dine egne skapelser.

Denne oversettelsen er utført av: Gunn Remø. Korrektur: Evy Finjord Heggelund

Crimson Circle – Shoud 2 – Fremkomst Serien

Tobias fra Crimson-rådet blir presentert av Geoffrey Hoppe, også kjent som "Cauldre", Golden, Colorado, USA. Historien om Tobias, som stammer fra "Tobits bok" i Bibelen (finnes i eldre utgaver av bibelen), er gjengitt på Crimson Circle's engelskspråklige internettside: www.crimsoncircle.com. Tobias-materialet har vært tilgjengelig uten kostnader for lysarbeidere og Shaumbra verden rundt siden august 1999 på det tidspunktet da Tobias sa at menneskeheten beveget seg forbi potensialet av destruksjon og inn i Den Nye Energien.

Crimson Circle er et verdensomspennende nettverk av menneskelige engler som er blant de første til å gå over i Den Nye Energien. Når de opplever gledene og utfordringene som tilstanden av oppstigning medfører, hjelper de andre mennesker på deres reise gjennom hvor Tobias tar et steg til siden og energien til menneskene blir kanalisert direkte av Geoffrey Hoppe.

Samlingene i Crimson Circle er åpen for alle, men forhåndspåmelding foretrekkes. Det kreves ikke noe medlemskap og det er ingen avgifter som må betales. Crimson Circle mottar sine midler gjennom fri kjærlighet og gaver fra Shaumbra verden rundt. Hensikten med Crimson Circle, er å tjene som menneskelige veiledere og lærere for de som går stien til indre åndelig oppvåkning. Dette er ikke et evangelistisk oppdrag. Det indre lyset vil snarere hjelpe folk til å finne din kjærlige aksept, forståelse og omsorg. I det øyeblikket, da det unike og verdifulle mennesket som er i ferd med å ta fatt på reisen over "Broen av Sverd" kommer til deg, vil du vite hva du skal gjøre.

Hvis du leser dette og føler en anelse av sannhet og forbindelse, er du uten tvil Shaumbra. Du er en lærer og en menneskelig guide. Tillat frøet av guddommelighet å blomstre inne i deg i dette øyeblikket og for all fremtid. Du er aldri alene, for det er familie rundt om i hele verden og engler i rikene omkring deg.

Denne teksten kan fritt distribueres på en ikke-kommersiellbasis og skal være gratis. Vennligst ta med informasjonen i sin helhet, også disse fotnotene. All annen bruk må godkjennes skriftlig av Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado.

© Copyright 2007 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403. Med enerett (Alle rettigheter forbeholdes). Besøk gjerne vår norske internettside www.crimsoncircle.com/no for ytterligere informasjon.